

**A MÚOSZ Aranytollas Bizottságának:
Bokor Pál Aranytoll életmű-díjra ajánlása**

A MÚOSZ Kül- és Biztonságpolitikai Szakosztályának elnöksége és tagsága egységesen Bokor Pál kollégánkat javasolta idén az Aranytoll életmű-díjra. Bokor Pál újságíró, író, műfordító, filmesztéta, az Atlantic Press Kiadó igazgató-főszerkesztője. 77 éves.

„Bokor Pál a '70-es, illetve a '80-as években hosszú éveken át tudósította a Magyar Távirati Irodát Moszkvából, illetve Washingtonból. Mindkét poszton kiváló munkát végzett, olyan tudósításokat, átfogó elemzéseket küldött, amelyek méltán kerültek sokszor a lapok címlapjára. Tehetségét, szorgalmát és újságírói sokoldalúságát bizonyították az adott országok különféle vidékeiről, mindennapi életéről szóló riportkönyvei is, amelyek a Gondolat, a Kossuth, illetve az MTI kiadó gondozásában jelentek meg” – írta ajánlásában Kulcsár István.

Pályafutása során Bokor Pál egyebek között a moszkvai és a reykjavíki szovjet-amerikai csúcstalálkozókról, a szovjet-amerikai közös űrrepülésről, az afganisztáni és az 1979-es kínai–vietnámi háborúról, valamint a ruandai háborúról tudósította a Magyar Távirati Irodát és a MTV TV-Híradót.

Az egyetlen magyar riporter, aki a Szovjetunióról, az Egyesült Államokról és Kínáról is írt irodalmi igényű riportkönyvet, széles panorámát rajzolva a 20. század utolsó negyedéről.

A hetvenes években a Magyarország és a Hétfői Hírek, valamint a pozsonyi Új Szó rendszeres szerzője volt.

MTI-s évei után Bokor Pál az (akkori) Magyar Hírlap külpolitikai rovatvezetőjeként folytatta újságírói tevékenységét. 1993-ban megvált a Magyar Hírlaptól, de továbbra is jelentetett meg politikai és kulturális tárgyú publicisztikákat a lapban, továbbá a Népszavában és a 168 Órában. Az ezredforduló óta egyebek között a Népszava, a 168 Óra, az Élet és Irodalom, a Könyvjelző és a Hungaricum hasábjain közöl esszéket és publicisztikákat.

Publicistaként a magyar sajtóban elsőként tette közzé Raoul Wallenberg halálának hiteles verzióját, s e cikkeivel 1986-ban elnyerte a MÚOSZ nivódíját.

A rendszerváltozás óta többnyire csak akkor ír, amikor lelkiismereti kötelességének érzi a megszólalást. Napjainkban főként az Élet és Irodalomban olvashatók irodalmi és külpolitikai tárgyú cikkei.

Tucatnyi könyv szerzője. „A panda” című politikai kalandregénye a nagyhatalmi cinizmus röntgenképe, 1980-ban íródott, de a belügyi hatóságok tilalma miatt csak 1988-ban jelenhetett meg – igaz, ekkor már 110 ezer példányban! Különös érzéke van a várható események, fejlemények előre vetítéséhez. Obama-portrékönyvében például félévvel az amerikai elnökválasztás előtt megírta, milyen körülmények és tulajdonságok tették teljesen reális lehetőséggé, hogy egy színes bőrű amerikai költözzön be a Fehér Háza.

Bokor Pál sokoldalúságára jellemző, hogy a rendszerváltozás után érdeklődése a filmezés felé fordult. Forgatókönyveket írt, dokumentumfilmet készített az MTV-nek a ruandai háborúról. Producerként jegyzi a Vademberek című filmet, amely már 2001-ben az idegengyűlölet problémáját vetette fel. Megalapította az első magyar független sajtószolgálatot (Atlantic Press néven), megszervezte az Ecofotó sajtófotóügynökséget, szerkesztette és többször kiadta a magyar filmgyártás eddigi legteljesebb angol nyelvű kézikönyvét (Shoot in Hungary címmel). Az utóbbi években rendszeresen fotózik, újonnan megjelenő könyveit saját fényképeivel illusztrálja. Eddigi legfontosabb művének „A film mint mozgás” című filmelméleti munkáját tartja.

1987-89 között a MÚOSZ Ellenőrző Bizottságának alelnöke volt. 1996-ban kezdeményezte és megszervezte a Magyar Filmesek Első Világtalálkozóját.

Azt is meg kell említenünk, hogy a Történelmiregény-írók Társaságának tiszteletbeli elnöke.

Trom András

a Kül- és Biztonságpolitikai Szakosztály elnöke